

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 2

Vydána dne 29. ledna 1960

Cena 60 haléřů

OBSAH:

2. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Všeobecné úmluvě o autorském právu
3. Vyhláška ministerstva školství a kultury o doplnění vyhlášky ministerstva informací a osvěty č. 39/1951 Ú. l. I, kterou se vydávají tiskové předpisy
4. Vyhláška ministerstva financí o osvobození budov sloužících kulturním účelům od domovní daně
5. Vyhláška rady Krajského národního výboru v Brně, kterou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji stavebními úřady prvního stupně
6. Vyhláška rady Krajského národního výboru v Prešově, kterou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji stavebními úřady prvního stupně

2

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. prosince 1959

a Všeobecné úmluvě o autorském právu

Dne 6. září 1952 byla v Ženevě sjednána Všeobecná úmluva o autorském právu s Protokoly k ní připojenými.

Československá republika přistoupila k Úmluvě a k Protokolům č. 2 a č. 3. Prezident republiky podepsal listinu o přístupu Československé republiky dne 7. září 1959. Listina o přístupu Československé republiky k Všeobecné úmluvě o autorském

právu a Protokolům č. 2 a č. 3 byla uložena dne 6. října 1959 u generálního tajemníka Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu.

Podle svého článku IX Úmluva s Protokoly č. 2 a č. 3 nabývá pro Československou republiku účinností dnem 6. ledna 1960.

České znění Úmluvy a Protokolů č. 2 a č. 3 se vyhláší současně.

David v. r.

VŠEOBECNÁ ÚMLUVA

o autorském právu

Smluvní státy,

vedeny přáním zajistit ve všech zemích ochranu autorského práva k dílům literárním, vědeckým a uměleckým,

utvrzeny v názoru, že úprava ochrany práv autorů, vyhovující všem národům a vyjádřená v mezinárodní úmluvě, navazující na již platné mezinárodní systémy, aniž by je narušila, zajistí úctu k osobním právům člověka a podpoří rozvoj písemnictví, vědy a umění,

přesvědčeny, že taková všeobecná úprava ochrany práv autorů usnadní šíření duševních děl a přispěje k lepšímu mezinárodnímu porozumění,

dohodily se na tomto:

Článek I

Každý smluvní stát zavazuje se poskytnout všechna nutná opatření k zajištění dostatečné a účinné ochrany práv autorů a všech ostatních vlastníků těchto práv k dílům literárním, vědeckým a

uměleckým, jako jsou písemností, díla hudební, dramatická a kinematografická, malby, rytiny a díla sochařská.

Článek II

1. Vydaná díla příslušníků každého smluvního státu a díla vydaná poprvé na území takového státu, požívají v každém jiném smluvním státě ochrany, kterou tento stát přiznává dílům svých příslušníků, poprvé vydaným na jeho vlastním území.

2. Nevydaná díla příslušníků každého smluvního státu požívají v jiném smluvním státě ochrany, kterou tento stát přiznává nevydaným dílům svých státních příslušníků.

3. Při provádění této Úmluvy může každý smluvní stát vnitřním zákonodárstvím postavit všechny osoby usídlené na jeho území na roveň svých příslušníků.

Článek III

1. Každý smluvní stát, který podle svého vnitřního zákonodárství vyžaduje jako podmínku ochrany práv autorů splnění formálních náležitostí, jako jsou záznam, uložení, registraci, notářské osvědčení, zaplacení poplatků, vyrobení nebo vydání na svém území, musí pokládat tyto požadavky za splněné pro každé dílo chráněné podle ustanovení této Úmluvy, které bylo poprvé vydáno mimo území tohoto státu a jehož autor není příslušníkem tohoto státu, jestliže od prvního vydání tohoto díla všechny exempláře díla, vydaného se svolením autora nebo každého jiného vlastníka jeho práv nesou značku C s připojením jména vlastníka autorského práva a s označením roku prvního vydání; označení, jméno a rok musí být uvedeny takovým způsobem a na takovém místě, aby bylo jasně patrné, že je autorské právo vyhrazeno.

2. Ustanovení prvního odstavce tohoto článku nebrání jednotlivému smluvnímu státu, aby podrobil určitým formálním předpisům nebo jiným podmínkám nabývání a užívání autorského práva k dílům poprvé vydaným na jeho území, nebo k dílům vlastních příslušníků, ať byla vydána kdekoli.

3. Ustanovení prvního odstavce tohoto článku nebrání jednotlivému smluvnímu státu vyžadovat od osoby obracející se na soud, aby pro potřeby soudního řízení vyhověla předpisům soudního řádu, jako například o zastupování žalobce advokátem, v tomto státě oprávněným, nebo o předložení jednoho výtisku díla soudu nebo správnímu úřadu nebo oběma zároveň. Nebude-li těmto požadavkům učiněno zadost, nebude tím autorské právo dotčeno. Žádný z těchto požadavků nemůže být uplatňován vůči příslušníku jiného smluvního státu, není-li uplatňován vůči příslušníku státu, kde je o ochranu žádáno.

4. Každý smluvní stát je povinen poskytnout právní ochranu bez formálních podmínek nevydaným dílům příslušníků ostatních smluvních států.

5. Poskytuje-li smluvní stát dobu ochrany na více než jedno období a je-li trvání prvního období

delší než některá z nejkratších dob ochrany, uvedená v článku IV této Úmluvy, není tento stát vázán ustanovením prvního odstavce tohoto článku III co do druhého a dalších období doby ochrany.

Článek IV

1. Doba ochrany díla řídí se zákonem smluvního státu, kde je o ochranu žádáno, podle článku II, a níže uvedenými ustanoveními tohoto článku.

2. Doba ochrany děl chráněných touto Úmluvou trvá nejméně po dobu autorova života a 25 let po jeho smrti.

Smluvní stát, který v době nabytí účinnosti této Úmluvy na jeho území má pro určité druhy děl dobu ochrany omezenou na období počítané od prvního vydání díla, může však zachovat tyto odchylky nebo je rozšířit na jiné druhy děl. Pro všechny tyto druhy děl doba ochrany nesmí být kratší než 25 let ode dne prvního vydání.

Každý smluvní stát, který v době nabytí účinnosti této Úmluvy na jeho území nebere za základ doby ochrany život autora, může počítat dobu ochrany od prvního vydání díla nebo popřípadě od registrace předcházející vydání díla; doba ochrany nesmí být kratší než 25 let ode dne prvního vydání nebo popřípadě od registrace předcházející vydání díla.

Poskytuje-li zákonodárství smluvního státu dobu ochrany po dvě nebo více období po sobě jdoucích, nesmí být první období kratší než nejkratší doba ochrany výše uvedená.

3. Ustanovení odstavce 2. tohoto článku se nevztahují na díla fotografická, ani na díla užitého umění. Ve smluvních státech, které chrání díla fotografická a díla užitého umění jako díla umělecká, nesmí však být doba ochrany těchto děl kratší než 10 let.

4. Žádný smluvní stát není povinen chránit dílo po dobu delší než je doba ochrany stanovená pro druh děl, k němuž dílo náleží, a to, jde-li o dílo nevydané, zákonem smluvního státu, jehož je autor příslušníkem, a jde-li o dílo vydané, zákonem smluvního státu, kde dílo bylo vydáno poprvé. Stanoví-li zákonodárství některého smluvního státu dobu ochrany na dvě nebo více po sobě jdoucích období, považuje se pro užití předchozích ustanovení za dobu ochrany poskytovanou tímto státem součet těchto období. Jestliže však určité dílo není z jakéhokoli důvodu chráněno tímto státem po dobu druhého nebo některého z následujících období, nejsou ostatní smluvní státy povinny chránit toto dílo po dobu tohoto druhého nebo následujícího období.

5. Pro užití ustanovení odstavce 4 tohoto článku pokládá se dílo příslušníka smluvního státu, vydané poprvé v některém mimosmluvním státě, za dílo poprvé vydané ve smluvním státě, jehož je autor příslušníkem.

6. Pro užití ustanovení odstavce 4 tohoto článku pokládá se dílo současně vydané ve dvou nebo více smluvních státech za dílo poprvé vydané ve státě, poskytujícím nejkratší dobu ochrany. Za současně ve více státech vydané se považuje dílo, které bylo vydáno ve dvou nebo více státech do třiceti dnů od jeho prvního vydání.

Článek V

1. Autorské právo k dílům chráněným touto Úmluvou zahrnuje výlučně právo pořizovat a vydávat jejich překlady a udělet svolení k překladu a jeho vydání.

2. Každý smluvní stát však může svým vnitřním zákonodárstvím omezit právo překladu děl vyjádřených písemně, však jen za těchto podmínek:

Nebyl-li do sedmi let ode dne prvního vydání takového díla vydán vlastníkem práva překladu nebo s jeho souhlasem překlad tohoto díla do národního nebo do některého z národních jazyků smluvního státu, může každý příslušník tohoto smluvního státu obdržet od příslušného úřadu tohoto státu nevyjádřené povolení dílo přeložit do národního jazyka, ve kterém dílo nebylo vydáno a takto je vydat. Toto povolení lze udělit jen tehdy, prokáže-li žadatel podle ustanovení platných ve státě, ve kterém je žádost podávána, že požádal vlastníka práva k překladu o svolení dílo přeložit a překlad vydat, že však přes náležitou snahu nemohl vlastníka autorského práva vypátrat nebo obdržet jeho svolení. Za těchto podmínek může být povolení uděleno, jsou-li předchozí vydání překladu v národním jazyce rozebrána. Nemůže-li být vlastníkem práva k překladu žadatelem vypátrán, zašle žadatel opis své žádosti nakladateli, jehož jméno je uvedeno na díle a je-li známa státní příslušnost vlastníka práva k překladu, i diplomatickému nebo konzulárnímu zástupci státu, jehož je vlastníkem práva k překladu příslušníkem, nebo institucí, kterou snad vláda tohoto státu označí. Povolení nebude uděleno před uplynutím lhůty dvou měsíců ode dne odeslání opisů žádostí.

Vnitřním zákonodárstvím budou provedena vhodná opatření, která vlastníku práva k překladu zajistí přiměřenou odměnu, odpovídající mezinárodním zvyklostem, jakož i výplatu a převod této odměny a zaručí bezvadný překlad díla.

Původní název díla a jméno jeho autora musí být vtištěny na všech exemplářích vydaného překladu. Povolení bude platné jen pro vydání překladu na území smluvního státu, ve kterém bylo o povolení žádáno. Dovoz a prodej takto vydaných výtisků do jiného smluvního státu jsou přípustny je-li národním jazykem tohoto státu též jazyk, do něhož dílo bylo přeloženo a jestliže zákonodárství tohoto státu připouští povolení a nebrání-li takovému dovozu a prodeji ustanovení v tomto státě platná; dovoz a prodej na území smluvních států, ve kterých tyto podmínky nejsou dány, jsou vyhrazeny zákonodárství těchto států a úmluvám,

které uzavřely. Povolení nemůže být oprávněným dále postoupeno.

Povolení nemůže být uděleno, stáhnul-li autor z oběhu všechny exempláře díla.

Článek VI

Vydáním ve smyslu této Úmluvy rozumí se rozmnožení díla v hmotné formě a veřejné rozšiřování jeho rozmnoženin, které umožňují dílo číst nebo je zrakem vnímat.

Článek VII

Tato Úmluva se nevztahuje na taková díla nebo práva k takovým dílům, která v době, kdy tato Úmluva nabude účinnosti ve smluvním státě, ve kterém se žádá o ochranu, pozbyla s konečnou platností ochrany, nebo která nikdy chráněna nebyla.

Článek VIII

1. Tato Úmluva, která bude datována dnem 6. září 1952, bude uložena u generálního ředitele Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu a zůstane otevřena k podpisu všech států po dobu 120 dní od tohoto data. Bude podléhat ratifikaci nebo přijetí signatářských států.

2. Každý stát, který tuto Úmluvu nepodepsal, může k ní přistoupit.

3. Ratifikace, přijetí nebo přístup bude se provádět uložením příslušné listiny u generálního ředitele Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu.

Článek IX

1. Tato Úmluva nabude účinnosti tři měsíce po uložení dvanácti listin o ratifikaci, přijetí neb o přístupu včetně listin uložených čtyřmi státy, které nejsou členy Mezinárodní unie na ochranu děl literárních a uměleckých.

2. Dále nabude tato Úmluva účinnosti pro každý stát tři měsíce po uložení jeho listiny o ratifikaci, přijetí nebo přístupu.

Článek X

1. Každý stát, který je smluvní stranou této Úmluvy zavazuje se učinit v souladu se svou ústavou opatření, nutná k zajištění provedení této Úmluvy.

2. Rozumí se ovšem, že v době uložení listiny o ratifikaci, přijetí nebo přístupu musí být každý stát svým vnitřním zákonodárstvím s to provádět ustanovení této Úmluvy.

Článek XI

1. Zřizuje se Mezivládní výbor s těmito povinnostmi:

a) studovat otázky týkající se provádění a působení této Úmluvy;

- b) připravovat periodické revize této Úmluvy;
- c) studovat všechny jiné otázky, týkající se mezinárodní ochrany autorského práva ve spolupráci s různými zainteresovanými mezinárodními organizacemi, zejména s Organizací spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu, Mezinárodní unií na ochranu literárních a uměleckých děl a s Organizací amerických států;
- d) informovat smluvní státy o své činnosti.

2. Výbor se skládá ze zástupců dvanácti smluvních států, vybraných se zřetelem na spravedlivé zeměpisné zastoupení a v souladu s ustanoveními rezoluce, připojené k této Úmluvě, a týkající se tohoto článku.

Generální ředitel Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu, ředitel Úřadu mezinárodní unie na ochranu děl literárních a uměleckých a generální tajemník Organizace amerických států nebo jejich představitelé se mohou účastnit schůzí výboru s poradním hlasem.

Článek XII

Mezivládní výbor svolá konferenci pro revizi této Úmluvy kdykoli to bude považovat za nutné, nebo na žádost alespoň deseti smluvních států, anebo většiny smluvních států pokud jejich počet bude nižší než dvacet.

Článek XIII

Každý smluvní stát může při odevzdání své listiny o ratifikaci, přijetí nebo přístupu anebo kdykoli později prohlásit notifikací, zaslou generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu, že se tato Úmluva vztahuje na všechny nebo na některé země, nebo území, za jejichž mezinárodní styky je odpovědný; Úmluva se pak bude vztahovat na země nebo území, označené v této notě, po uplynutí tříměsíční lhůty stanovené v článku IX. Bez takového sdělení se tato Úmluva na tyto země nebo území nevztahuje.

Článek XIV

1. Každý smluvní stát může tuto Úmluvu vypovědět jménem svým anebo jménem všech nebo některých zemí nebo území, kterých se týkala notifikace podle článku XIII. Výpověď se provede notou zaslou generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu.

2. Tato výpověď bude účinná jen pro stát anebo zemi nebo území, jejichž jménem byla učiněna a to teprve dvanáct měsíců ode dne, kdy notifikace byla přijata.

Článek XV

Každý spor mezi dvěma nebo více smluvními státy týkající se výkladu nebo provádění této

Úmluvy, který nebude vyřešen jednáním, bude, pokud se příslušné státy nedohodnou na jiném způsobu řešení, předložen k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru.

Článek XVI

1. Tato Úmluva bude vyhotovena ve francouzštině, v angličtině a ve španělštině. Všechna tři znění budou podepsána a budou mít stejnou platnost.

2. Oficiální znění této Úmluvy budou vyhotovena v němčině, v italštině a v portugalštině.

Každý smluvní stát nebo skupina smluvních států bude oprávněna dát pořdit další znění v jazyku podle své volby prostřednictvím generálního ředitele Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu a v dohodě s ním.

Všechna tato znění budou připojena k podepsaným zněním této Úmluvy.

Článek XVII

1. Touto Úmluvou nejsou nijak dotčena ustanovení Bernské úmluvy o ochraně děl literárních a uměleckých ani členství v Unii založené touto Úmluvou.

2. K provádění předchozího odstavce se k tomuto článku připojuje Prohlášení. Toto Prohlášení je nedílnou součástí této Úmluvy pro státy, které byly ke dni 1. ledna 1951 Bernskou úmluvou vázány, anebo které k ní přistoupily anebo přistoupí později. Podpis této Úmluvy výše uvedenými státy platí také jako podpis Prohlášení; ratifikace, přijetí této Úmluvy nebo přístup k ní bude zahrnovat také Prohlášení.

Článek XVIII

Touto Úmluvou nejsou dotčeny mnohostranné ani dvoustranné dohody nebo ujednání o autorském právu, které jsou platné nebo mohou nabýt účinnosti mezi dvěma nebo více americkými republikami, avšak výlučně mezi nimi. V případě rozporu buď mezi ustanoveními některé z těchto platných dohod anebo ujednání s ustanoveními této Úmluvy anebo mezi ustanoveními této Úmluvy a ustanoveními kterékoli dohody nebo ujednání, které by byly nově sjednány mezi dvěma nebo více americkými republikami poté, kdy tato Úmluva nabyla účinnosti, bude platit mezi smluvními stranami dohoda nebo ujednání sjednané nejnověji. Nedotčena zůstávají práva k dílu, získaná v některém ze smluvních států podle dohod nebo ujednání platných přede dnem, kdy tato Úmluva v tomto státě nabude účinnosti.

Článek XIX

Touto Úmluvou nejsou dotčeny mnohostranné ani dvoustranné dohody nebo ujednání o autor-

ském právu, platné mezi dvěma nebo více smluvními státy. V případě rozporu mezi ustanoveními jedné z takových platných dohod nebo ujednání s ustanoveními této Úmluvy nabudou vrchu ustanovení této Úmluvy. Nedotčena zůstávají práva k dílu, získaná v kterémkoli ze smluvních států podle dohod nebo ujednání platných před dnem, kdy tato Úmluva v daném státě nabude účinnosti. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení článků XVII a XVIII této Úmluvy.

Článek XX

Výhrady k této Úmluvě nejsou přípustné.

Článek XXI

Generální ředitel Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu zašle řádně ověřené opisy této Úmluvy zúčastněným státům, švýcarské Federální radě a k registraci generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Bude také oznamovat všem zúčastněným státům uložení listin o ratifikaci, přijetí a přístupu, den, kdy tato Úmluva nabude účinnosti, notifikace podle článku XIII této Úmluvy a výpovědi podle článku XIV.

DODATKOVÉ PROHLÁŠENÍ

vztahující se na článek XVII

Státy, které jsou členy Mezinárodní unie na ochranu literárních a uměleckých děl a které jsou smluvními stranami Všeobecné úmluvy o autorském právu,

přejíce si upevnit své vzájemné styky na základě uvedené Unie a vyhnout se jakémukoli sporu, který by mohl vzniknout současnou platností Bernské úmluvy a Všeobecné úmluvy,

přijaly po společné dohodě toto prohlášení:

- a) Díla, jejichž zemí původu podle Bernské úmluvy je země, která po 1. lednu 1951 vystoupila z Mezinárodní unie zřízené uvedenou úmluvou, nebudou chráněna Všeobecnou úmluvou o autorském právu v zemích Bernské unie.
- b) Ve vztazích mezi zeměmi Bernské unie nebude Všeobecná úmluva o autorském právu

platit pokud jde o ochranu děl, jejichž zemí původu je ve smyslu Bernské úmluvy některá ze zemí Mezinárodní unie zřízené touto Úmluvou.

REZOLUCE TÝKAJÍCÍ SE ČLÁNKU XI

Mezivládní konference o autorském právu,

uvážila otázky týkající se Mezivládního výboru ustaveného článkem XI Všeobecné úmluvy o autorském právu,

a usnáší se takto:

1. prvními členy výboru budou zástupci dále uvedených dvanácti států, a to tak, že každý z těchto států určí jednoho zástupce a jednoho náhradníka: Argentina, Brazílie, Francie, Indie, Itálie, Japonsko, Mexiko, Německo, Španělsko, Spojené království, Spojené státy americké a Švýcarsko;

2. výbor se ustaví, jakmile Úmluva nabude účinnosti podle článku IX této Úmluvy;

3. výbor si zvolí předsedu a jednoho místopředsedu. Ustanoví si jednací řád, ve kterém budou uplatněny tyto zásady:

- a) funkční období zástupců bude obvykle trvat šest let, přičemž jedna třetina se bude měnit vždy po dvou letech;
- b) před uplynutím funkčního období každého člena výbor rozhodne, které státy v něm přestanou být zastoupeny a které státy budou vyzvány, aby určily své zástupce; především zanikne členství ve výboru zástupců těch států, které neratifikují, nepřijmou nebo nepřistoupí k této Úmluvě;
- c) různé části světa nechtě jsou spravedlivě zastoupeny;

a vyjadřuje přání,

aby Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu zřídila sekretariát výboru.

Na důkaz toho podepsaní, předloživše své plné moci, tuto Úmluvu podepsali.

Dáno v Ženevě dne šestého září 1952 v jediném vyhotovení.

Protokol č. 2 připojený k Všeobecné úmluvě o autorském právu a týkající se provádění této Úmluvy u děl některých mezinárodních organizací

Státy, které jsou smluvními stranami Všeobecné úmluvy o autorském právu (dále jen „Úmluva“) a které se stávají stranami tohoto Protokolu,

dohodly se na těchto ustanoveních:

1. a) Ochrana podle článku II, odstavec 1 Všeobecné úmluvy o autorském právu se týká děl uveřejněných poprvé Organizací spojených národů, jejími specializovanými agencemi nebo Organizací amerických států.

b) Rovněž ochrana podle článku II, odstavec 2 Úmluvy se týká uvedených organizací nebo institucí.

2. a) Tento Protokol bude podepsán a bude podléhat ratifikaci nebo přijetí signatářských stá-

tů, anebo bude možno k němu přistoupit, podle ustanovení článku VIII Úmluvy.

b) Tento Protokol nabude pro každý stát účinností dnem uložení příslušné listiny o ratifikaci, přijetí nebo přístupu, pokud tento stát již bude smluvní stranou Úmluvy.

Na důkaz toho podepsaní, byvše k tomu řádně zmocněni, tento Protokol podepsali.

Dáno v Ženevě dne šestého září 1952 v jazyce francouzském, anglickém a španělském, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost, a to v jednom vyhotovení, které bude uloženo u generálního ředitele UNESCO, jenž zašle po ověřeném opisu signatářských států, švýcarské Federální radě a k registraci generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Protokol č. 3 připojený k Všeobecné úmluvě o autorském právu a týkající se podmíněné ratifikace, přijetí nebo přístupu

Státy, které jsou smluvními stranami tohoto Protokolu,

majíce za to, že provádění Všeobecné úmluvy o autorském právu (dále jen „Úmluva“) ve státech, které jsou smluvními stranami různých platných soustav mezinárodní ochrany autorského práva, značně zvýší význam Úmluvy,

dohodly se takto:

1. Každý stát, který je smluvní stranou tohoto Protokolu, může při uložení své listiny o ratifikaci nebo přijetí Úmluvy anebo o přístupu k ní písemně notifikovat generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a osvětu — dále jen generální ředitel, že uložением této listiny nastane účinnost článku IX Úmluvy, že uložением této listiny, dokud někdo jiný, jménem označený stát, nepředloží svůj doklad o ratifikaci, přijetí nebo přístupu.

2. Notifikace podle výše uvedeného odstavce 1 bude připojena k listině, na kterou se vztahuje.

3. Generální ředitel bude informovat všechny státy, které Úmluvu podepíší nebo které k ní přistoupí, o všech notifikacích, jež obdrží podle tohoto Protokolu.

4. Tento Protokol bude datován týmž dnem a

zůstane otevřen k podpisu po tutéž dobu jako Úmluva.

5. Tento Protokol bude podléhat ratifikaci nebo přijetí signatářských států. Každý stát, který tento Protokol nspodepíše, bude moci k němu přistoupit.

6. a) Ratifikace, přijetí nebo přístup bude proveden uložением příslušné listiny u generálního ředitele.

b) Tento Protokol nabude účinností dnem uložení čtvrté listiny o ratifikaci, přijetí nebo přístupu. Generální ředitel oznámí všem zúčastněným státům den vstupu Protokolu v platnost. Listiny uložené po tomto dni nabudou účinností dnem uložení.

Na důkaz toho podepsaní, byvše k tomu řádně zmocněni, tento Protokol podepsali.

Dáno v Ženevě dne šestého září 1952 v jazyce francouzském, anglickém a španělském, přičemž všechny tři znění mají stejnou platnost, a to v jediném vyhotovení, které bude připojeno k původnímu vyhotovení Úmluvy. Generální ředitel zašle ověřené opisy signatářským státům, švýcarské Federální radě a k registraci generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

3

VYHLÁŠKA

ministerstva školství a kultury

ze dne 5. ledna 1960

o doplnění vyhlášky ministerstva informací a osvěty č. 39/1951 Ů. I. I, kterou se vydávají tiskové předpisy

Ministerstvo školství a kultury stanoví v dohodě s ministerstvem vnitra podle § 2 zákona č. 184/1950 Sb., o vydávání časopisů a o Svazu československých novinářů, ve znění zákona č. 44/1958 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministerstva informací a osvěty č. 39/1951 Ů. I. I, kterou se vydávají tiskové předpisy, ve znění vyhlášky č. 191/1951 Ů. I. I, doplňuje se takto:

Za § 9 se vkládá § 9a, který zní:

„§ 9a

(1) Žádost o oprávnění k vydávání časopisů podle § 5, jakož i o souhlas ke změnám týkajícím

se podmínek, za nichž bylo vydavateli uděleno oprávnění k vydávání časopisu (§ 6 odst. 1), vyřizuje u okresních novin a u závodních časopisů odbor školství a kultury rady příslušného krajského národního výboru; přitom odpovídá za dodržení plánem stanoveného množství papíru.

(2) Souhlas k vydání zvláštního čísla (zvláštního vydání) u časopisů uvedených v odstavci 1 udílí odbor školství a kultury rady příslušného krajského národního výboru, který vykonává také u těchto časopisů působnost podle § 8.“

Čl. II

Tato vyhláška nabyvá účinnosti ode dne vyhlášení.

Ministr:

Kahuda v. r.

4

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 3. ledna 1960

o osvobození budov sloužících kulturním účelům od domovní daně

Ministerstvo financí stanoví podle § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 80/1952 Sb., o domovní dani:

§ 1

(1) K podpoře rozvoje kulturního života osvobozují se od domovní daně budovy (části budov) dobrovolných organizací a družstev sloužící alespoň převážně k přípravě nebo provedení kulturních a osvětových podniků, lidových zábav anebo k rozvoji lidové umělecké tvořivosti či jiné kulturní, výchovné a vzdělávací činnosti.

(2) Služební byty v budovách osvobozených od domovní daně podle předchozího odstavce jsou rovněž osvobozeny od domovní daně, a to v rozsahu nutném pro účel, pro který se osvobození přiznává; ostatní části budov dani podléhají, pokud nejsou od daně osvobozeny podle jiných předpisů.

§ 2

Tato vyhláška nabyvá účinnosti ode dne 1. ledna 1960.

První náměstek ministra:

inž. Sucharda v. r.

5

VYHLÁŠKA

rady Krajského národního výboru v Brně

ze dne 10. prosince 1959,

kterou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji
stavebními třídami prvního stupně

§ 1

Rada Krajského národního výboru v Brně určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, stavebními úřady prvního stupně výkonné orgány Místních národních výborů:

Velká Bíteš,
Ivančice,

okres Velká Bíteš,
okres Rosice.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1960.

Tajemník:
Kavan v. r.

Předseda:
Nedělka v. r.

6

VYHLÁŠKA

rady Krajského národního výboru v Prešově

ze dne 28. prosince 1959,

kterou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji
stavebními úřady prvního stupně

§ 1

Rada Krajského národního výboru v Prešově určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, stavebním úřadem prvního stupně výkonný orgán Místního národního výboru:

v Michalovicích,

okres Michalovce.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1960.

Tajemník:
Krempa v. r.

Předseda:
Ludevít v. r.